

føregribe, men skal paa dette Stadium blot anbefale Udvalgets Ændringer.

Justitsministeren (Rump): Ja, den ærede Ordfører oplyste jo, at man først havde foreslaaet „simpelt Fængsel“, og da det ikke blev vedtaget, kom der til at staa i Lovens „Fængsel“. Naar altsaa „simpelt Fængsel“ er blevet ombyttet med „Fængsel“ ganske i Almindelighed, mener man noget andet. Jeg vil spørge den ærede Ordfører om, hvad det skal betyde, naar det ikke skal betyde: baade „simpelt Fængsel“, „Fængsel paa sædvanlig Fangekost“ og „Fængsel paa Band og Brød“? Det gaar ud over min juridiske Evne at se, at det ikke kan være andet end „simpelt Fængsel“. I alle Love staa der „simpelt Fængsel“, hvor der alene menes „simpelt Fængsel“. Jeg har ikke her tidligere fundet nogen Henvisning til § 25, men det er ogsaa ligegyldigt. I de to, tre tidligere Lovforslag har man, som den ærede Ordfører oplyste, sat Ordet „Fængsel“ i Stedet for „simpelt Fængsel“, og det maa vel have noget at betyde. Jeg skal ikke komme videre ind paa dette.

Jeg fortaar fremdeles ikke den ærede Ordførers Ytringer om Sundhedsvedtægterne. Den ærede Ordfører gør virkelig Indtryk af at mene, at der eksisterer Sundhedsvedtægter alle Vegne. Det er jo imidlertid en bekendt Sag, at medens de findes i de allerfleste eller alle Købstæder, findes de ikke i saa stort Omfang paa Landet. Paa Sjælland findes de vel i temmelig rigeligt Maal og ogsaa paa Fyn, men i Sjælland er der Amtet, hvor der kun er 2—3 pCt. af Kommunerne, der have Sundhedsvedtægter. Det er ogsaa en bekendt Sag, at det er aldeles frivilligt, om man vil have Sundhedsvedtægter eller ej. Man kan ikke paabyde dem og endnu mindre, hvad der skal staa i dem. — Børnemælsbetragtningerne forslaar jeg ikke. Det ærede Medlem vilde gerne bibeholde Retten til at komme Børn i Mælken. Hans Mening var saa formentlig den, at man jo til Børn kunde forlange „Børnemælk“, hvorved saa vel skulde forstaaes „Mælk uden Børnsyre“. Man vilde vist sætte et underligt Ansigt op, om en Snifdederkone paa Landet kom og sagde: Jeg vil gerne have Børnemælk.

Ordføreren (Fogtman): Jeg ved meget godt, at ikke alle Kommuner have Sundhedsvedtægter, men de, der trænge til dem, have dem eller ville faa dem. De spille naturligvis en større Rolle for Byerne end for Landet. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Straffebestemmelserne skal jeg

siige, at det er langt fra mig at tro, at jeg kan hamle op med den højtærede Minister i juridiske Betragtninger. Jeg har imidlertid, som sagt, hørt af Jurister, at „Fængsel“, naar det ikke staa i den almindelige Straffelov, og Forbindelsen ikke giver Anledning til at tro andet, betyder „simpelt Fængsel“. Jeg har ganske vist ogsaa hørt Jurister siige, at det kan betyde de andre Straffearter af Fængsel. Jeg skal indrømme, at jeg havde troet, at naar vi foreslog at stryge dette „ifr. § 25“, betød det, at Lovgivningsmagten sagde: Vi ønske ikke her den uvidede Strafferamme med de forskellige Fængselsarter. Anden Mening er der ikke med at stille dette Forslag. Det kan være, jeg tager fejl, men for en almindelig borgerlig Betragtning synes det fuldt naturligt, at Folketinget har ved Forbindelsen villet antyde, at det skulde betyde „simpelt Fængsel“. Er det ikke rigtigt, hvad jeg ikke tør benægte, da jeg ikke er Jurist, skal jeg henstille til Udvalget, om det vil markere det yderligere ved at indføre Betegnelsen „simpelt Fængsel“. Jeg tror ikke, det behøves, men vil man gøre det, er der jo Tid nok til 3dje Behandling.

Justitsministeren (Rump): Det er temmelig vidtløftigt at komme ind paa, men jeg skal dog meddele det ærede Medlem, hvorledes det hænger sammen, naar der staa „Fængsel“ i Lovene. De Jurister, som det ærede Medlem kender, skulle mene, at naar der i Loven alene staa „Fængsel“, skal det betyde et eller andet, dog ikke Fængsel paa Band og Brød. Dette beror paa en Misforstaaelse. For 1866 vil der ikke findes nogen Lov, hvor der alene staa „Fængsel“, der staa „simpelt Fængsel“, „Fængsel paa sædvanlig Fangekost“, „Fængsel paa Band og Brød“, „Statsfængsel“, „ensomt Fængsel“, eller hvad man nu havde Brug for. Saa kom Straffeloven, der i § 25 bestemmer, at hvor der i Straffeloven blot staa „Fængsel“, have Domstolene Valget mellem de i §§ 18—24 nævnte Arter af denne Straf, nemlig Fængsel paa Band og Brød, Fængsel paa sædvanlig Fangekost og simpelt Fængsel. Det samme maa gælde alle Bestemmelser, der ere affattede i Henhold til Straffeloven, da den foreliggende Lov med Hensyn til sine Straffebestemmelser fortynder sig som en Tilføjning til Straffeloven, idet den omhandler Forseelser, der til Dels falde ind under Straffeloven. Særlig skal jeg henvise til den i § 6, Stykke 2, givne Bestemmelse om Skærpselse af Straffen efter Straffelovens § 290, sidste Stykke — der foreskriver Straf af Bøder — saaledes at Straffen under skærpende Omstændigheder kan stige til „Fæng-